

COMUNICAT DE LA SECTORIAL DE LLENGUA I CULTURA I DE L'ANC

31 de març de 2026

La sectorial de Llengua i Cultura i la sectorial d'Educació de l'Assemblea Nacional de Catalunya diuen "Prou!" a les interferències dels tribunals en l'escola catalana i, en especial, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Entenem que el problema no són els tribunals sinó el poder que hi ha al darrere els tribunals que disputen el poder a la sobirania del poble català.

De res valen les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya per suposadament blindar l'ús de la llengua catalana a l'escola: l'article 131 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de la Generalitat que determina el règim lingüístic del sistema educatiu no universitari amb la finalitat de garantir la inclusió i la cohesió social, així com la normalització lingüística del català, i de l'aranès a Aran, la Llei 12/2009 i la Llei 8/2022, sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari.

Si hi ha un consens de la comunitat educativa d'aplicar aquestes lleis i garantir que la llengua catalana és la llengua vehicular emprada en el sistema educatiu, per què tenen entrada tribunals que sentencien sobre l'ús de la llengua catalana en l'escola catalana?

Perquè l'escola i la llengua catalana són eixos essencials de la construcció d'un país, la llavor i la terra en la qual s'han d'educar l'alumnat de Catalunya, i hauria de dir dels Països Catalans. La llengua catalana ha de ser l'eix transversal de l'aprenentatge del sistema educatiu i de l'acollida de l'alumnat nouvingut, amb independència de l'origen o la llengua familiar dels alumnes.

Fa temps que estem davant un deteriorament visible de tot el sistema educatiu que necessita revertir les dinàmiques de castellanització. Dins les escoles i els instituts del nostre país, hi ha incompliments continus del decret de règim lingüístic per la manca de l'aplicació de responsabilitats disciplinàries de les direccions dels centres educatius i d'inspecció educativa. Atacs com els d'ahir del TSJC els dona força i raó a tots aquells que des de dins o des de fora volen torpedinar els projectes lingüístics dels centres educatius.

Queda clar que hi ha un embat a l'escola catalana per tal de no garantir aquest model que intenta garantir la cohesió social, però que veiem que fa temps que té esquerdes insostenibles. Ja no val remetre'ns al model d'immersió lingüística dels anys 80 que garantia l'anomenada normalització lingüística, perquè sota aquest paraigua que garantia la llengua catalana com un model pedagògic no es va culminar una voluntat política que ara ja no ens és vàlida.

És per tot això que no podem consolar-nos amb les respostes de les tèbies del govern de la Generalitat, del Departament d'Educació i del conseller de Política Lingüística, el Sr. Francesc Xavier Vila, que van aprovar el 2024 un decret de règim lingüístic del sistema educatiu que és insuficient per defensar la llengua catalana.

Cal anar a la confrontació amb l'estat i el govern de la Generalitat, fer un front comú entre les entitats germanes en la defensa de la llengua catalana i explicitar que des de fa anys es pretén ensorrar l'educació i la llengua a Catalunya.

Sectorial de Llengua i Cultura i Sectorial d'Educació per la Independència